

Lovforslag nr. L 49. Fremsat den 9. november 1994
af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen)

Forslag

til

Lov om zoonoser

§ 1. Lovens formål er at beskytte menneskers sundhed ved at iværksætte foranstaltninger mod forekomst af zoonotiske smitstoffer hos dyr, i animalske levnedsmidler og i andre produkter af dyr.

Stk. 2. Foranstaltningerne kan omfatte forebyggelse, overvågning, kontrol og bekæmpelse af zoonotiske smitstoffer i forbindelse med dyrehold.

Stk. 3. Loven omfatter både dyr, der er i menneskelig varetægt, herunder akvakulturdyr, og vildtlevende dyr samt produkter af dyr.

§ 2. Ved zoonoser forstås sygdomme og infektioner, der naturligt overføres fra dyr til mennesker.

§ 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om undersøgelser af dyrehold for zoonotiske smitstoffer. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om udtagning af prøver af levende dyr, slagtekroppe, mælk, æg, gødning, slam, foder og staldinventar m.v. samt om laboratorieundersøgelse heraf. I reglerne kan tilige fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed.

§ 4. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger, der skal træffes ved mistanke om eller forekomst af zoonotiske smitstoffer hos dyr. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed, udtagning og indsendelse af prøver, laboratorieundersøgelser og indberetning.

§ 5. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om og meddele forbud og på-

bud om gennemførelse af særlige foranstaltninger for at begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer.

Stk. 2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte:

- 1) For dyrehold og vildtlevende dyr:
 - a) særlige undersøgelser,
 - b) tilsyn,
 - c) mærkning,
 - d) behandling,
 - e) vaccination,
 - f) isolation,
 - g) særlige betingelser for levering af dyr,
 - h) aflivning af dyr eller særlig slagtning og
 - i) destruktions.
- 2) For produkter af dyr samt foder, gødning, slam og andet materiale, som kan være inficeret:
 - a) særlige undersøgelser,
 - b) behandling,
 - c) mærkning,
 - d) påbud om særlig anvendelse,
 - e) særlige betingelser for levering af mælk, æg og andre produkter af dyr,
 - f) desinfektion,
 - g) tilintetgørelse,
 - h) opbevaring og bortskaffelse og
 - i) destruktions.
- 3) For ejendomme, virksomheder, anlæg, maskiner og transportmidler, der anvendes til husdyrhold:
 - a) særlige krav til indretning og drift,
 - b) rengøring og desinfektion,
 - c) tilbagekaldelse af godkendelse,
 - d) afspærring og
 - e) forbud mod tilledning og afledning af vand.

Stk. 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan forbyde eller begrænse enhver samling og flytning af dyr, samt flytning af produkter af dyr, foder og foderstoffer, slam, strøelse og andet materiale, som kan indebære risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer.

§ 6. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om indberetning til Veterinærdirektoratet af laboratorieresultater fra de i §§ 3–5 omhandlede undersøgelser, resultater af undersøgelser for forekomst af zoonotiske smitstoffer i medfør af lovgivningen om kød, mælk, æg og fiskekvalitetskontrollen samt om offentliggørelse af resultaterne.

§ 7. Landbrugs- og fiskeriministeren kan oprette et offentligt tilgængeligt, centralt register for zoonoseundersøgelser og fastsætte regler om pligt til at afgive oplysninger til registeret. Registeret oprettes som en del af det i henhold til § 10a i lov om husdyrsygdomme oprettede centrale husdyrbrugsregister (CHR). Enhver har adgang til at få meddelt oplysninger fra registeret. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om begrænsning i adgangen til at få oplysninger fra registeret.

§ 8. Ved aflivning eller påbud om fjernelse af dyr og ved destruktion, tilintetgørelse eller bortskaffelse af foder, æg, mælk o. lign. produkter yder staten ejeren en erstatning, der svarer til dyrenes eller produkternes værdi, samt en erstatning til hel eller delvis dækning af det herved opståede driftstab.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning af erstatning i henhold til stk. 1. Reglerne kan indeholde bestemmelser om maksimering af erstatningen.

Stk. 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang udgifterne i forbindelse med påbudt slagtning eller påbudt behandling af æg, mælk, foder og lignende produkter, der iværksættes i medfør af loven, afholdes af staten.

§ 9. Ejere af dyrehold og virksomheder afholder udgifterne ved den kontrol og de foranstaltninger, der udføres efter loven, medmindre landbrugs- og fiskeriministeren bestemmer andet. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om betaling af afgifter til hel

eller delvis dækning af udgifter til kontrol m.v., der udføres i henhold til loven.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om gebyr for særlige ydelser og ekspeditioner inden for lovens område.

Stk. 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for erindringskrivelser samt betaling af morarenter ved ikke rettidig betaling af de i stk. 1 og 2 omhandlede beløb.

Stk. 4. Der er udpantningsret for de i stk. 1–3 omhandlede beløb.

§ 10. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at loven eller de i medfør af loven fastsatte regler overholdes.

§ 11. Ejere af dyrehold og virksomheder skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, herunder særligt oplysninger om omsætning af dyr, produkter og levnedsmidler, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn og prøveudtagning.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan som led i tilsynet vederlagsfrit udtage eller foranledige udtaget prøver af slagtekroppe, mælk, æg, foder, gødning og slam.

§ 12. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt bemyndiget hertil, har, i det omfang varetagelsen af de i loven omhandlede opgaver kræver det, til enhver tid mod legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Landbrugs- og fiskeriministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

§ 13. Henlægger landbrugs- og fiskeriministeren beføjelser efter loven til institutioner under Landbrugs- og fiskeriministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan landbrugs- og fiskeriministeren fastsætte regler om andre offentlig myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Landbrugs- og fi-

F. t. l. om zoonoser

skeriministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelse, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om private institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven og om klage over disse institutioners afgørelser.

§ 14. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Det europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Landbrugs- og fiskeriministeren kan endvidere fastsætte de bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Det europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

§ 15. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

1) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter § 5,

2) undlader at give oplysninger efter § 11, stk. 1 eller

3) undlader at yde bistand efter § 11, stk. 1.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde.

§ 16. Er en overtrædelse begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 17. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

§ 18. Loven træder i kraft den 1. januar 1995.

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Hensigten med lovforslaget er at etablere et grundlag for iværksættelse af foranstaltninger med henblik på at beskytte menneskers sundhed mod forekomst af zoonotiske smitstoffer. Lovforslaget omfatter især smitstoffer, der overføres fra dyr til mennesker via levnedsmidler. Forebyggelsen af disse smitstoffer kræver en indsats i besætningerne og hele vejen igennem kæden fra jord til bord.

Zoonotiske smitstoffer omfatter bakterier, virus, parasitter o. lign, som kan overføres fra dyr til mennesker.

Lovforslaget omfatter både forekomst af zoonotiske smitstoffer hos dyr, der lider af sygdomme, og forekomst af smitstoffer hos sunde smittebærere.

Forslagets hovedsigte er at beskytte mod overførsel af zoonoser fra husdyr. Ved husdyr forstås først og fremmest dyr, der traditionelt holdes i erhvervs- eller produktionsmæssigt øjemed, f.eks. køer, svin, fjerkræ osv. og akvakulturdyr, f.eks. fisk, krebs- og bløddyr i dambrug, havbrug og andre akvakulturanlæg. Begrebet husdyr er ikke søgt defineret i loven, men man har fundet, at en afgrænsning efter kriteriet, om dyret er i menneskelig varetægt, er mere relevant, således som det også er tilfældet for så vidt angår afgrænsningen i lov om husdyrsygdomme. Foranstaltninger efter loven vil kun omfatte vildtlevende dyr, herunder fisk, krebs- og bløddyr m.v., i det omfang, det er nødvendigt for at forebygge eller hindre udbredelse af zoonotiske smitstoffer direkte eller via husdyr.

I lov om husdyrsygdomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 381 af 7. juni 1993, er fastsat regler om bekæmpelse og forebyggelse af sygdomme hos dyr. Loven indeholder også visse bestemmelser om forebyggelse og afhjælpning af sundhedsmæssige problemer blandt husdyr og bestemmelser, hvorefter der kan iværksættes foranstaltninger, der tager sigte på at forebygge eller hindre, at sygdomme overføres mellem dyr og mennesker. Bestemmelserne i § 12 angående beskyttelse af mennesker sigter især mod foranstaltninger, der skal sikre mennesker mod at få sygdomme, som er brudt ud hos dyr. Bestemmelsen sigter

efter forarbejderne navnlig på sygdomme som rabies og tuberkulose.

I lov nr. 343 af 14. maj 1992 om kød findes bestemmelser vedrørende bl. a. iværksættelse af undersøgelser i besætninger af slagtedyrl med henblik på at forbedre den hygiejniske og sundhedsmæssige kvalitet af kød, kødvarer og slagteaffald. I lov nr. 342 af 14. maj 1992 om mælk, mælkeprodukter, margarine m.v., i lov nr. 290 af 29. april 1992 om æg og ægprodukter og i lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 649 af 4. august 1993 findes lignende bestemmelser.

Bestemmelserne i husdyrsygdomsloven og i kødloven har dannet grundlag for regler om de hidtil iværksatte foranstaltninger vedrørende salmonella, for tiden:

- 1) Bekendtgørelse nr. 268 af 22. april 1992 om salmonellose og fund af salmonellabakterier hos dyr.
- 2) Bekendtgørelse nr. 1022 af 15. december 1993 om undersøgelse for salmonellabakterier samt kontrol og bekæmpelse af Salmonella enteritidis og Salmonella typhimurium hos høns, der gennemfører dele af det såkaldte »Zoonosedirektiv«, Rådets direktiv 92/117/EØF af 17. december 1992 om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger.
- 3) Bekendtgørelse nr. 553 af 24. juni 1994 om overvågning af Salmonella i slagtesvin og i fersk kød af kvæg og svin.
- 4) Bekendtgørelse nr. 871 af 18. oktober 1994 om undersøgelse for forekomst af salmonellainfektion blandt rugeægproducerende høns.

Det har imidlertid vist sig ønskeligt at kunne gennemføre visse yderligere foranstaltninger. Det drejer sig især om foranstaltninger i besætningerne, hvor der bl. a. på baggrund af undersøgelsesresultater fra slagterier og andre forarbejdningsvirksomheder kan være behov for at gennemføre undersøgelser af både dyrene og deres omgivelser, staldmiljøet, for at klarlægge besætningens zoonotiske status. Resultaterne af disse undersø-

gelses vil kunne vise, om det vil være formålstjenligt at påbyde gennemført foranstaltninger med henblik på at hindre udbredelse af f.eks. salmonellabakterier. Der vil også kunne blive behov for i videre omfang og under andre omstændigheder, end det hidtil har været muligt, at kunne foretage nedslagning eller aflivning af dyr og besætninger. Undertiden vil der være behov for at kunne fjerne dyrene fra primærbedrifterne ved at lade dem slagte på et slagteri og lade produkterne gennemgå en særlig behandling, i almindelighed varmebehandling, hvorved smitstoffer dræbes. Krav om en særlig behandling vil også kunne blive aktuel over for visse produkter af dyr, f.eks. hår og hud.

Med hjemmel i bestemmelserne i lovgivningen om kød, mælk, æg, fisk og fiskevarer er udstedt regler om indretning og drift af virksomheder, der er omfattet af nævnte lovgivning. I disse regler er fastsat bestemmelser, der tager sigte på at sikre virksomhedernes hygiejniske standard, bl.a. med det formål at hindre udbredelse af zoonoser og sikre færdigvarenes sundhedsmæssige kvalitet.

Med hjemmel i nærværende lov vil der kunne udstedes regler om indretning og drift af ejendomme og virksomheder inden for husdyrproduktionen.

De økonomiske og personalemæssige konsekvenser for staten og kommunerne:

De foranstaltninger, som vil kunne iværksættes efter lovforslaget, vil bl.a. kunne omfatte prøveudtagning, prøveundersøgelse, registrering og databehandling, samt påbudt slagting af dele af eller hele besætninger og særlig håndtering og behandling af kød, mælk, æg og andre produkter af dyr i forbindelse hermed. Udgifter til erstatning og andre omkostninger i forbindelse hermed samt erstatning for driftstab afholdes af staten, jfr. nærmere bemærkningerne til § 8. Udgifterne til andre foranstaltninger vil efter bestemmelsen i § 9 påhvile besætningsejerne og virksomhederne, medmindre det bestemmes, at staten overtager udgifterne helt eller delvist eller udgifterne deles mellem staten og erhvervet, dvs. den pågældende branche.

Omfanget af disse udgifter vil være afhængig af omfanget af forekomsten af zoonotiske smitstoffer, af omfanget af de gennemførte foranstaltninger og en eventuel fordeling mellem staten og erhvervet.

Udgifterne vil blive søgt på de årlige bevillingslove eller ved særskilt forelæggelse for Finansudvalget. På forslag til finanslov for 1995 er optaget udgifter på 20 mill. kr. til foranstaltninger i for-

bindelse med bekæmpelse af salmonella i svine-sektoren. Udgifter til gennemførelse af foranstaltninger i forbindelse med bekæmpelse af salmonella i fjerkræsektoren vil blive søgt optaget på ændringsforslag til forslag til finanslov for 1995. Der er endnu ikke truffet beslutning om karakteren og omfanget af disse foranstaltninger. Udgifterne til foranstaltningerne kan derfor endnu ikke angives.

Forslaget skønnes ikke at få konsekvenser for kommunerne og de kommunale levnedsmiddelkontrolopheders kontrolopgaver inden for lovgivningen om kød, mælk, æg, fisk og fiskevarer.

Følgende interesseorganisationer er hørt over lovforslaget:

Landbrugsrådet, Dansk Erhvervsjordbrug, De Danske Landboforeninger, Dansk Familielandbrug, Landsforeningen af Danske Hjørteavlere, Landsforeningen Dansk Fåreavl, Danmarks Kaminavlerforening, Danske Mejeriers Fællesorganisation, Danske Slagterier, Fjerkrærådet, Dansk Slagtefjerkræ, Kødborchens Fællesråd, Dansk Industri, Danske Slagtermestres Landsforening, Den Danske Dyrlegeforening, Forbrugerrådet Danmarks Fiskeriforening, Danske Fiskeres Producentorganisation, Skagen Fiskernes Producentorganisation, Notfiskernes Producentorganisation, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Danmarks Fiskehandlere og Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Med lovforslaget etableres grundlaget for et regelsæt, der supplerer husdyrsygdomslovgivningen med hensyn til at sikre mod forekomst af zoonotiske smitstoffer i animalske levnedsmidler.

Zoonotiske smitstoffer omfatter bakterier, virus og parasitter o. lign., som kan overføres fra dyr til mennesker.

Begrebet »Produkter af dyr« omfatter den traditionelle gruppe af produkter, som normalt ikke anvendes som levnedsmidler: sæd og embryoner, hud og fjer og lign.

Til § 2

Overførsel af zoonotiske smitstoffer kan ske både fra dyr, der selv er syge, og fra dyr, der ikke lider af den pågældende sygdom, men er såkaldte sunde smittebærere.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører bedrifter med dyrehold, herunder akvakulturdyr. Bestemmelsen er et supplement til lov om husdyrsygdomme, idet der i medfør af bestemmelsen kan fastsættes regler om screeningsprægede undersøgelsesforanstaltninger. Gennemførelse af sådanne foranstaltninger anses for en forudsætning for en forbedret forebyggelse mod zoonoser og begrænsning af deres udbredelse. Undersøgelse af dyrehold kan ske ved, at dyrene undersøges på bedriften eller på forarbejdningsvirksomheden, f.eks. ved ankomsten til et slagteri. I medfør af regler fastsat i henhold til § 5 vil der kunne skrives ind over for positive fund med en række foranstaltninger af lignende karakter som dem, der er opregnet i husdyrsygdomslovens § 7.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder hjemmelsgrundlaget for regler om, hvorledes ejere af dyrehold og andre skal forholde sig ved mistanke eller viden om forekomst af zoonotiske smitstoffer. Der kan f.eks. fastsættes regler om, at der skal rettes henvendelse til Veterinærdirektoratet gennem kredsyrlægen, som træffer beslutning om, hvilke foranstaltninger, der konkret skal iværksættes.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder ligesom husdyrsygdomslovens § 7 en liste over foranstaltninger, som kan bringes i anvendelse med henblik på begrænsning af udbredelsen af zoonotiske smitstoffer. Listen er ikke udtømmende. Foranstaltningerne vil kunne anvendes isoleret eller i kombination med foranstaltninger, der kan iværksættes i medfør af husdyrsygdomsloven og lovgivningen om kød, mælk og æg. Foranstaltninger vedrørende dyr og produkter af dyr, foder, slam og gødning m.v. samt ejendomme kan bringes i anvendelse i relation til dyr, som ikke selv er syge. Foranstaltninger overfor syge dyr vil blive gennemført efter husdyrsygdomslovens regler, herunder dennes § 12, men der vil kunne blive tale om at supplere disse foranstaltninger med foranstaltninger efter zoonoseloven med særligt sigte på at afværge sundhedsrisici for mennesker. Foranstaltninger i dyrehold vil bl.a. kunne omfatte opdeling i besætningerne i epidemiologiske enheder, krav til belægningsgrad, særlige krav til indsættelse af dyr, f.eks. alt ind, alt ud princippet, krav om særlige indretninger og procedurer i for-

bindelse med afhentning af dyr, mælk, æg og andre produkter.

Til § 6

Det er hensigten at samle alle undersøgelsesresultater med henblik på en central bearbejdning heraf bl. a. til brug for den løbende fastlæggelse af den videre strategi til forebyggelse og bekæmpelse af zoonoser. Disse oplysninger skal indsendes til Veterinærdirektoratet og vil sammen med andre oplysninger være til rådighed for Dansk Zoonosecenter ved Statens Veterinære Serumlaboratorium. Det er hensigten, at kontrolresultaterne stilles til rådighed for offentligheden. Resultaterne indgår i den årlige rapportering til EU-Kommissionen i henhold til zoonosedirektivet.

Til § 7

Det foreslås, at der i tilknytning til det allerede oprettede centrale husdyrbrugsregister (CHR) og i samarbejde med Dansk Zoonosecenter oprettes et zoonoseregister til videreførelse af de registre, der allerede er etableret til dels i privat regi over salmonellaforekomst inden for svine- og fjerkræsektorerne. I registeret indgår i øvrigt AM-registeret. For registeret vil gælde samme regler, som fastsættes for det centrale husdyrbrugsregister. Enhver vil have adgang til at få meddelt oplysninger fra registeret. Begrænsninger i adgangen til at få oplysninger vil typisk alene angå oplysninger af personlig karakter, f.eks. overtrædelse af zoonoselovgivningen.

Til § 8

Bestemmelsen fastslår ligesom husdyrsygdomslovens § 29, at der i primærproduktionen af statskassen ydes erstatning for værdien af dyr, foder og produkter m.v. til ejeren af dyrene, foderet osv.. Erstatningen fastsættes på samme måde som erstatning efter husdyrsygdomsloven. Særligt for bekæmpelse af zoonoser, som f.eks. salmonella, gælder det imidlertid, at det vil kunne være meget bekosteligt eller praktisk vanskeligt eller umuligt at gennemføre en traditionel nedslagning med efterfølgende destruktion. Der kan derfor blive tale om at lade dyrene aflive på et slagteri. Dette vil særligt være aktuelt for fjerkræflokke. Der vil være tale om en påbudt slagting, hvor det offentlige erhverver dyrene og lader dem aflive og slagtemæssigt behandle på et fjerkræslagteri. I disse tilfælde udbetales sædvanlig erstatning til ejeren.

Der vil endvidere blive ydet ejeren en erstatning til hel eller delvis dækning af driftstab i forbindelse med nedslagning eller påbudt slagtning.

Udgifter i forbindelse med nedslagning eller påbudt aflivning m.v. vil blive afholdt over bevilningen på finanslovskontoen § 24.32.09.40 Erstatning ved nedslagning og andre udgifter ved bekæmpelsesforanstaltninger, L 814 1988. Af bevilningen afholdes som hidtil ud over udgifter til selve erstatningen for dyr og produkter m.v. også udgifter, som er direkte afledt af nedslagningssituationen. Herunder falder udgifter til taksation, til eventuel skytte, til vognmand, til destruktion samt i de tilfælde, hvor fjernelsen af dyrene fra ejendommen sker ved påbudt slagtning, tillige en i forbindelse hermed stående behandling, som i almindelighed vil være en varmebehandling.

Til § 9

Bestemmelsen svarer til lignende bestemmelser i husdyr sygdomsloven, mælkeloven, kødloven og lov om æg og ægprodukter og bygger på princippet om fuld dækning af omkostningerne gennem opkrævning af afgifter, brugerbetaling. Også lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer indeholder en lignende bestemmelse. Det forudses, at foranstaltningerne i et vist omfang vil kunne gennemføres i et samarbejde mellem producenter og virksomheder og staten, og at samarbejdet også vil kunne omfatte en fordeling af udgifterne mellem staten og erhvervet. Bestemmelsen åbner mulighed for en sådan fordeling.

Efter stk. 2 vil der kunne fastsættes gebyrer for f.eks. oplysninger fra zoonoseregisteret. Der vil endvidere være mulighed for at opkræve betaling for ekspeditioner som f.eks. udstedelse af certifikater, og for kontrol i forbindelse med særlige kvalitetsordninger.

Til § 10

Bestemmelsen giver bl.a. landbrugs- og fiskeriministeren hjemmel til at fastsætte regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af regler fastsat i loven eller i medfør heraf, f.eks. tilsyns- og kontrolplaner af tilsvarende art, som er omhandlet i dir. 92/117/EØF (zoonosedirektivet).

Til § 11

Bestemmelsen sigter mod at sikre, at Landbrugs- og fiskeriministeriet kan skaffe sig sådanne oplysninger, som er nødvendige for at admini-

strere loven. En lignende bestemmelse findes i husdyr sygdomsloven.

Til § 12

Tilsvarende bestemmelser findes i en lang række andre love, i henhold til hvilke offentlige myndigheder har en kontrolfunktion. Varetagelse af administrationen i medfør af loven forudsætter i en række tilfælde adgang til ejendomme og virksomheder. Dette vil normalt ikke volde vanskeligheder. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan være behov for at skaffe sig adgang til privat ejendom mod ejerens ønske.

Til § 13

En væsentlig del af administrationen af veterinærlovgivningen varetages i dag af Veterinærinspektoratet med tilhørende institutioner, der også vil varetage den væsentligste del af administrationen af denne lov. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om adgang til at klage over disse institutioners afgørelser, og om begrænsning af klageadgangen.

Bestemmelsen åbner mulighed for at henlægge varetagelse af opgaver efter loven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven til de kommunale miljø- og levnedsmiddelkontrollenheder. Dette vil kunne blive aktuelt for opgaver, som svarer til de opgaver vedrørende kontrollen med mælkeleverende besætninger, som enhederne varetager efter lovgivningen om mælk og mælkeprodukter. Der er dog ingen aktuelle planer herom.

En effektiv forebyggelse af zoonoser og begrænsning af deres udbredelse forudsætter erhvervets aktive medvirken. Bestemmelsen åbner mulighed for, at denne medvirken kan ske ved aktiv gennemførelse af foranstaltninger efter loven, f.eks. rådgivning gennem rådgivningstjenester.

Til § 14

Som led i Den fælles landbrugspolitik gennemføres i EU løbende harmonisering af veterinærlovgivningen. Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at udstede de regler, der er nødvendige for at gennemføre de af EF vedtagne beslutninger, direktiver og forordninger.

Til § 15

Sanktioner for overtrædelse af veterinærlovgivningen består ligeledes i bødestraf, medmindre højere straf forskyldes som følge af overtrædelse af anden lovgivning, særlig straffeloven.